

Kampus sportu

ATELIER-R Olomouckou Fakultu tělesné kultury a sportu doplnil nový kampus navržený architektem Martinem Pospíšilem a jeho kolegy. V komplexu je nyní kombinováno hned několik funkcí. Tou základní je výzkum se sportovně-medicínským využitím a především s procesem výuky.

OLOMOUC TEXT: TEREZA JANIŠOVÁ, FOTO: LUKÁŠ PELECH

Aplikační centrum BALUO se skládá ze čtyř objektů. Jednotlivé budovy jsou tvořeny jednoduchými kvádry, které se navzájem liší provozním využitím a hmotami. Vzájemná odlišnost je zdůrazněna také materiálem použitým na opláštění. Kvádry tak vytváří snadno čitelnou kompozici. Tato roz-

dílnost podtrhuje specifika jednotlivých objektů a také přispívá ke snazší orientaci osob v areálu.

Výuka a výzkum

Budova v nejnižší části slouží pro výzkum pohybových aktivit. Ve východní části se nachází sportovní hala

se speciálními laboratořemi a pracovny, naproti ní je umístěn plavecký bazén. Všechny části jsou propojeny hmotou foyer, které je ve svém horním podlaží využíváno rovněž pro pohybové aktivity. V organicky tvarované hmotě obložené dřevěnými lamelami je umístěna recepce s hygienickým

Snadno čitelná kompozice přispívá ke snazší orientaci osob v areálu.

↑ Foyer s recepcí

↑ Respiration

APLIKAČNÍ CENTRUM BALUO

Místo:	Olomouc
Architekt:	Miroslav Pospíšil
Spolupráce:	Martin Karlík, Daria Johannesová, Robert Randys, Martin Borák, Lucie Rohelová
Investor:	Univerzita Palackého v Olomouci
Projektant:	ateliér-r, s.r.o.
Generální dodavatel:	GEMO
Projekt:	2011–2016
Realizace:	2014–2017

Vysoká vertikální okna dodávají rozlehlému prostoru potřebnou výšku.

zázemím. Zbývající plocha slouží jako respirium. Druhé podlaží centrálního objektu je rozděleno lehkými prosklenými příčkami na čtyři cvičební sály, ve kterých je možné provozovat spinning, jógu nebo meditaci. Jižní budovou komplexu je centrum kinantropologického výzkumu. Objekt funguje

jako testovací a diagnostické centrum pro sportovní, pohybové a výživové poradenství. Zároveň slouží jako administrativní a výukové centrum fakulty tělesné kultury.

Zázemí pro plavce i lyžaře

V prostorné tělocvičně pro trénink

míčových her je využívána ojedinělá výzkumná technologie. Pomocí snímačů na obvodových stěnách lze monitorovat pohyb každého sportovce a analyzovat tak nejrůznější parametry jeho pohybu. Ve vyšších patrech jsou pak situovány dílny, testovací laboratoře a pracovny pro výzkum.

Jedna z místností musela být navržena s výškou přes dvě běžná podlaží, aby zde bylo možné umístit lyžařský trenážer opatřený speciálním kobercem pro zajištění správného odporu sjezdovky. V kampusu je situován také velký testovací bazén o délce 25 m a dva menší testovací bazény. Jeden

↑ Ladně minimalistický interiér bazénu

má funkci plaveckého tunelu s regulovatelným protiproudem, druhý pak slouží jako rekondiční bazén s vyšší teplotou a bublery.

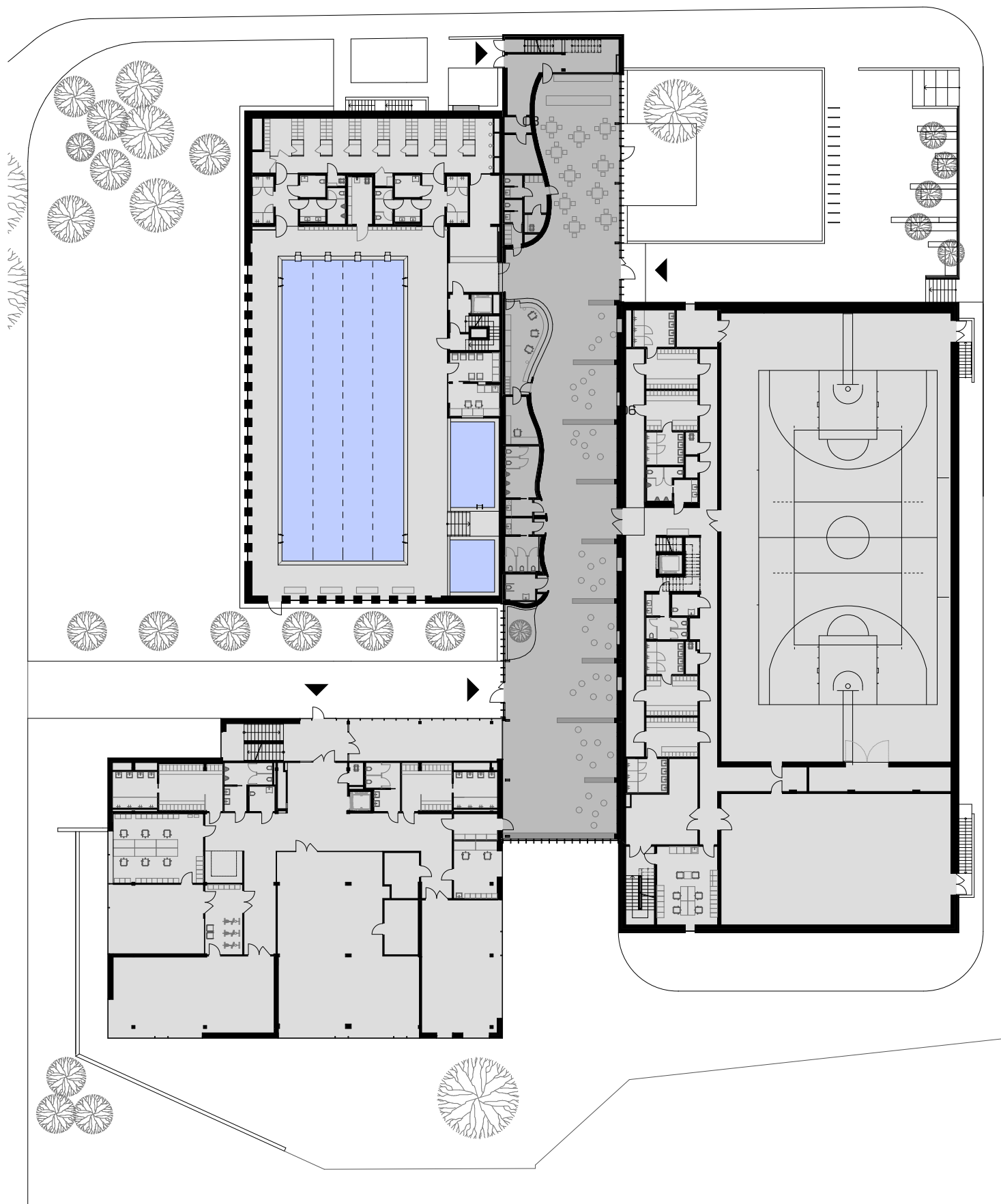
Tematické fasády

Fasáda objektu pro výzkum pohybových aktivit je obložena reznými

keramickými pásky v tmavě šedém provedení. Foyer je sevřeno sportovní halou a plaveckým bazénem, většina zbývajících fasád je tedy řešená jako prosklená pro prosvětlení interiéru. Obě kratší fasády sportovní haly jsou na celou výšku stavby prolomeny dvěma prosklenými svislými prasklinami.

Na jižní straně jsou navíc doplněny řadou úzkých oken prosvětlujících pracovní v administrativním zázemí. Plochy fasád z pohledového betonu jsou doplněny plastovými horolezeckými chytami. Ty plní jak funkci estetickou, tak i praktickou – lezeckí. Půdorysně rozlehlý prostor plaveckého bazénu

je prosvětlen lineárními svislými okny, která interiéru pocitově dodávají potřebnou výšku. „Fasáda bazénu je tvořena dřevěným obkladem, neboť dřevo evokuje atmosféru starých plaváren,“ říká architekt Miroslav Pospíšil. „Je to materiál související s vodou, s loděmi, s přírodním koupáním.“

↑ Horolezecké chyty na betonové fasádě plní jak funkci estetickou, tak i praktickou - lezečí.